ایران ورزشی

www.inn.ir/sport | iranvarzeshii | روزنامه صبح ایران ● سال سی‌ام ● دوشنبه ۲ آذر ۱۴۰۵ ● 23 Nov 2026 ● ۱۳ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸ ● شماره ۸۲۷۱ ● ۱۰هزار تومان

چرا کادر فنی تیم ملی آب رفت؟

قلعه‌نویی تنها روی سکوها

پروژه جوانگرایی در مسیر ترکیه

۲

روایت عقبگرد در سیاست جذب مربیان خارجی و فرصت‌هایی که در ورزش از دست رفت

عصر یخبندان خارجی‌ها

هاشمی طبا: بعد از ولاسکو دیگر مربی‌ای مثل او به والیبال نیامد ● از معجزه ولاسکو تا انتخاب‌های پرهزینه

۸

نکونام برای بقا می‌جنگد، سهراب برای صدرنشینی

آزمون مرگ و زندگی در نخبگان

۵ ۷

پایان مهلت سرپرستی مؤمنی و تکذیب شایعه بازگشت ساکت

صندلی داغ دبیرکلی انتخاب تاج کیست؟

رئیس رکن مجوز حرفه‌ای جایی نمی‌رود

۲

جزئیات محکومیت رئیس سابق فدراسیون ژیمناستیک

حبس و جریمه نقدی پایان مدیر جنجالی

۳

پایان همکاری رضایی با شمس آذر

نیمکت قزوین در انتظار سرمربی جدید

دومین تغییر روی نیمکت نساجی؟

۵

از حضور داور اصفهانی تا رمزگشایی از تخلفات داوری

افشاگری‌های جنجالی کرمانشاهی

۶

تعلل کمیته استیناف در خصوص پرونده‌های بلاتکلیف

آرای سرنوشت‌ساز در کما

۲

وقتی رئیس فدراسیون درباره همه موضوعات ورزش صحبت می‌کند

دبیر در تور میکروفن‌ها

۳

سرمقاله

هیچ نامی بالاتر از «ایران» نیست

مجید سلطانی
خبرنگار

این روزها اخبار و حاشیه‌های مختلفی از ورزش به گوش می‌رسد. این ذات پر از التهاب ورزش است که حتی یک ساعت آرام ندارد و تنش‌ها و کنش‌های فراوان اجازه نمی‌دهد سکون به نقطه‌ای از ورزش سلام کند.

این روزها از هر جنسی خبر داشتیم. از انتخابات کمیته ملی پارالمپیک تا قصه‌های پرغصه بعضی فدراسیون‌ها که متأسفانه اخبار آن، ورزشدوستان را نگران و ناراحت کرد. از تعلیق انتخابات گرفته تا حکم زندان برای رئیس اسبق یک فدراسیون.

تلاش صادقانه برای حضور در عرصه‌های مدیریتی و خدمت به ورزشی که تخصص لازم برای ورود به آن وجود دارد، موضوعی پسندیده است؛ اما زمانی همین کار ناپسند می‌شود که اصرار برای ورود با ماندن در هر سمتی به برهم خوردن نظم و آرامش جامعه ورزش ختم شود.

روزی باید به این میزان از درک برسیم که اصرار برای ماندن را فراموش کنیم. زمانی که می‌بینیم مدیران دیگر توان، خلاقیت، انگیزه و دانش بیشتری دارند، باید تسلیم شویم و میز را رها کنیم.

باید بپذیریم که نام مقدس «ایران» مهم‌تر از هر نامی است و اگر تصمیم مناسب و درست بگیریم هم به صلاح خود ماست و هم ورزش کشور. وقتی می‌بینیم دیگر کارایی نداریم، باید میز را ترک کنیم تا ورزش ایران آسیب نبیند. شایسته سالاری به معنای روی کار بودن یا رئیس ماندن ما نیست بلکه قرار گرفتن آدم‌های مناسب در سمت‌های مناسب است.

آنچه این روزها می‌بینیم، کمی با تعریف درست شایسته‌سالاری فاصله دارد و رواست افرادی که به یقین رسیده‌اند ماندن آنها به نفع ورزش نیست، بی‌صدا عرصه را ترک کنند.

آرزوی همه ما عظمت نام ایران و افتخار ورزش کشور است و بی‌تردید هر آنچه می‌گوییم هم در همین راستاست نه حب و بغض شخصی.